

§ 6.

Saa snart Formanden har modtaget Underretning om Udmeiselsen af de tvende Medlemmer af Kommissionen, berammer han et Kommissionsmøde i det paagjældende Sogn, hvortil Parterne indkaldes gennem de paa Stedet mest læste offentlige Blade saavel som ved Bekjendtgjørelse ved Kirkestævne. Hvis nogen af Parterne hverken møder personlig eller ved en med loblig Indmagt forsynet Mand og ikke har anmeldt Forsald, fremmes Forretningen desuagtet, og den Udeblevne bliver derefter af Kommissionens Formand at underrette om Sagens Udfald. Har nogen af Parterne anmeldt Forsald, og dette af Kommissionen anerkjendes som gyldigt, udsættes Sagens Behandling, og der berammes et nyt Møde.

§ 7.

I Mødet fremsætter den Part, der fordrer Erstatning, sin Paastrand. Kommissionen søger derefter at mægle Forlig mellem Parterne. Dynaæs Forlig, føres dette til Protokols og underskrives saavel af Kommissionens Medlemmer som af Parterne.

Dynaæs Forlig ikke, har Kommissionen med behørigt Hensyn saavel til det Tab, som den forandrede Udelsesmaade vil medføre for den ene Part, som de Fordele, den vil medføre for den anden Part, ved sin Kjendelse at afgjøre Sagen.

Kommissionens Beslutninger tages med simpel Stemmesflerhed; skulde alle tre Medlemmer fastholde hver sin Afgjørelsesmaade, bliver Formandens Mening den afgjørende.

§ 8.

Er det Tiendeieren, der fordrer Erstatning, skal han for Kommissionen bevisliggjøre, til hvilken Pris han har solgt sit Tiendekorn i Aarene 1866—75, for saa vidt han har eiet Tienden saalænge, og ellers i den Tid, han har eiet den.

Er det Tiendeyderen, der fordrer Erstatning, skal han ligeledes saavidt muligt for Kommissionen bevisliggjøre, hvilken Gjennemsnitspris der aarlig har været betalt for de paagjældende Kornsorter i Aarene 1866—75 i den ham nærmest liggende Kjøbstad.

Kommissionen har derefter ved en motiveret Kjendelse at afgjøre, om der skal gives nogen Erstatning og da hvilken. Skal Tiendeieren have Erstatning, fastsættes denne til et vist Beløb over Kapitelstarten for hver Tønde Korn af de paagjældende Kornsorter, og det saaledes fastsatte Beløb bliver da at svare aarlig i de første 20 Aar, og skal Tiendeyderen ved en paa den tiendeplygtige Eiendoms Konto i Registret for Skjode- og Panteprotokollen thinglæst Deklaration paatage sig og efterfølgende Giere Forpligtelse til i hvert af de første 20 Aar foruden det i § 1 nævnte Tiendevederlag og i Forbindelse dermed at tilsvare Tiendeieren det saaledes fastsatte aarlige Beløb.

Skal Tiendeyderen have Erstatning, fastsættes dette til et vist aarligt Beløb pr. Tønde Korn af de paagjældende Kornsorter og afdrages aarlig i de første 20 Aar fra det i § 1 fastsatte Tiendevederlag.

Efter Forløbet af 20 Aar ophører al Erstatning ifølge denne Paragraf, og Kapitelstarten bliver derefter den eneste Norm for Tiendevederlaget.

§ 9.

Af de indgaaede Forlig eller affagte Kjendelser meddeles Tiendeieren en Affkrift; ligeledes meddeles Sogneraadet i den paagjældende Kommune en lignende Affkrift, der opbevares i Sogneraadets Arkiv, hvor der skal gives Tiendeyderne Beilighed til at blive bekjendte med Affkriften og, om de ønske det, selv at affkrive den.

Naar Sogneraadet har modtaget Affkriften, lader det bekjendtgjøre ved Kirkestævne, naar og hvor den er tilgængelig for Tiendeyderne, hvilket den skal være to Dage om Ugen i de første to Maaneder efter, at den er modtagen.